

TARAFINI SEÇ!

İKİ
KRALIÇENİN
SAVAŞI

JENNIFER L.
ARMENTROUT

DE
X
100
Cumhuriyetimiz
100 Yaşında

DEX'TE YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Melez Sözleşmeleri 1 - Melez
Melez Sözleşmeleri 2 - Safkan
Melez Sözleşmeleri 3 - Tanrı
Melez Sözleşmeleri 4 - Apollyon
Melez Sözleşmeleri 5 - Avcı
Lux 1 - Obsidiyen
Lux 1,5 - Unutulmuş
Lux 2 - Oniks
Lux 3 - Opal
Lux 4 - Köken
Lux 5 - Direniş
Hep Seni Bekledim
Kış Güneşi
Saplantı

Karanlık Elementler 1 - Kimi Öptüğüne
Dikkat Et
Karanlık Elementler 2 - Kime
Dokunduğuna Dikkat Et
Karanlık Elementler 3 - Kimi Seçtiğine
Dikkat Et
Lanetli 1 - Lanetli
Lanetli 2 - Paramparça
Lanetli 3 - Cesur
Gamble Kardeşler 1 - Sağdıç
Gamble Kardeşler 2 - Oyuncu
Gamble Kardeşler 3 - Bodyguard
Hep Seni İstedim
Titan 1 - Geri Dönüş

Titan 2 - Güç
Titan 3 - Mücadele
Titan 4 - Kehanet
Sonsuzluğun Sonuna Dek
Ölene Dek Beraberiz
Ya Yarın Yoksa
Köken 1 - En Karanlık Yıldız
Köken 2 - En Parlak Gece
Köken 3 - En Aydınlık Gölge
Kan ve Kül 1 - Kan ve Külden
Kan ve Kül 2 - Ten ve Ateş Krallığı
Kan ve Kül 3 - Yıldızlı Kemikler Taçı
Ten ve Ateş 1: Kivılcımdaki Gölge

İKİ KRALİÇENİN SAVAŞI

Orijinal adı: The War of Two Queens

© 2022, Jennifer L. Armentrout

Yazan: Jennifer L. Armentrout

Çeviren: Seyhan Dönmez

Yayına Hazırlayan: Senem Kale

Türkçe yayın hakları: © 2023 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Bu kitap Taryn Fagerness Ajansı ve Onk Ajans Fikir ve Sanat Eserleri AŞ'nin ortak çalışmasıyla yayımlanmıştır.

1. baskı / Mayıs 2023 / ISBN 978-625-6932-11-1

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Hang Lee

Kapak uygulama: Gökçen Yanlı

Sayfa uygulama: Yeşim Ercan Aydın

Baskı: Ana Basın Yayın Gıda İnşaat San. ve Tic. A.Ş.

Mahmutbey Mah. Devekaldırımı Cad. 2622 Sk.

Güven İş Merkezi, No: 6/13 Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 446 05 99

Sertifika No: 52729

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

TARAFINI SEÇ!

İKİ

KRALİÇENİN

SAVAŞI

JENNIFER L.
ARMENTROUT

Çeviren: Seyhan Dönmez

DE
X
100
Cumhuriyetimiz
100 Yaşında

Siz okuyuculara ithaf edilmiştir

Vodina Adaları

STROUD
DENİZİ

Pensdurth

Kemik
Tapınağı

Ölümsüz Tepeler
MASADONIA

Padonia

Niel Vadisi

CARSODONIA

Elysium Tepeleri

SOLİS
KRALLIĞI

Söğüt Ovaları

Oak Ambler

New Haven

Kan Ormanı

Üç Nehir

Batı Geçidi

Beyaz Köprü

Ölü Kemikler Klanı

Pinelands

Masene

Spessa's End

Pompay

Wastelands

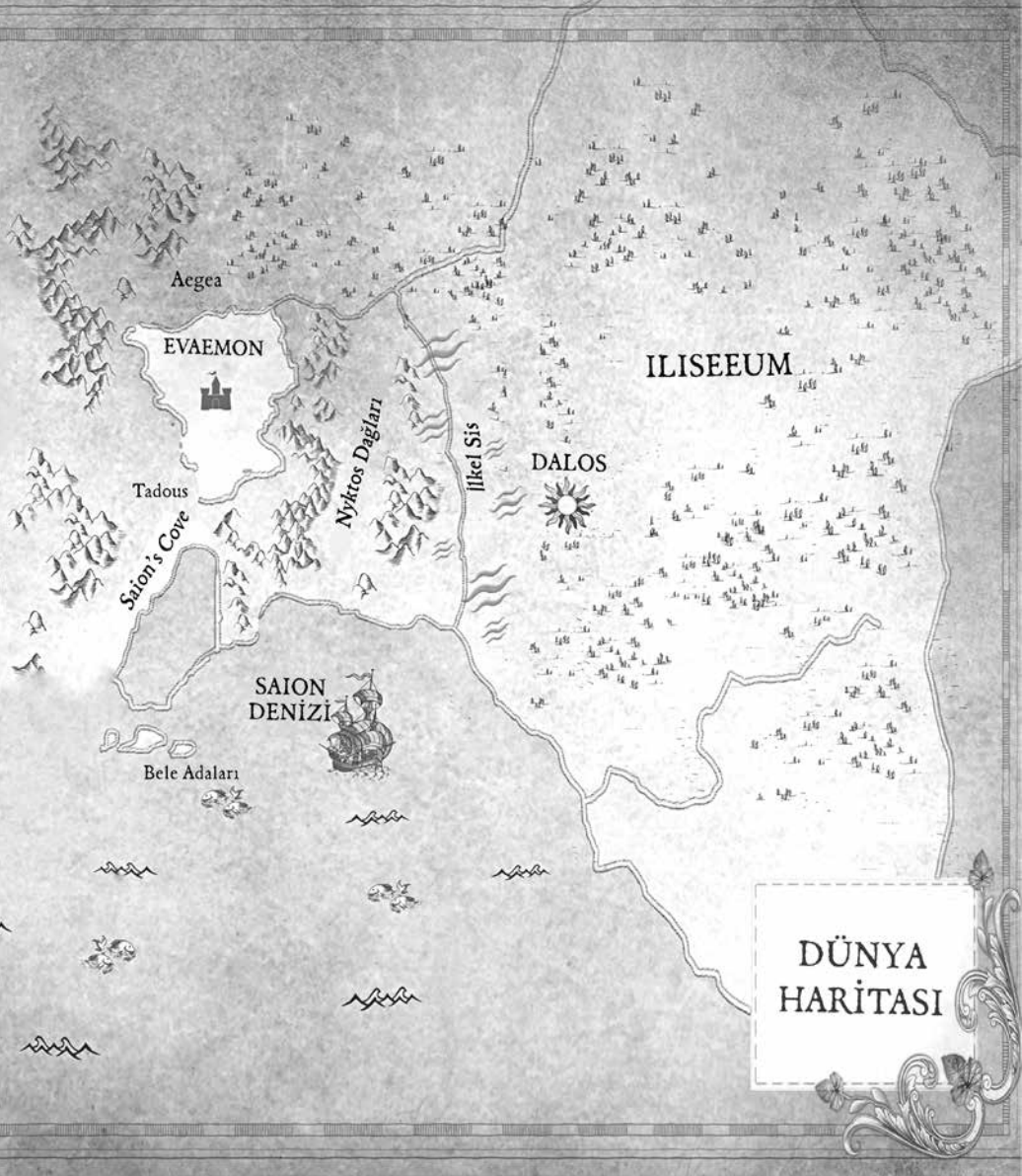
ATLANTIA
KRALLIĞI

Stygian Körfezi

Sıkotos Dağları

İone Kavalıkları

Acgea

EVAEMON

Tadous

Saion's Cove

Nyktos Dağları

İlkel Sis

DALOS

ILISEEUM

SAION DENİZİ

Bele Adaları

DÜNYA
HARİTASI

Teşekkür

Muhteşem Blue Box ekibine... Kan ve Kül dünyasını hayata geçirmeye yardımcı olan Liz Berry, Jillian Stein, MJ Rose, Chelle Olsen, Kim Guidroz ve daha nicelerine teşekkür ederim. Özverili çalışmaları ve sundukları destek için temsilcim Kevan Lyon'a, Taryn Fagerness'e ve Jenn Watson'a ve asistanım Malissa Coy'a teşekkür ederim. Harika hediyelikler tasarladıkları için Stephanie Brown ve Jen Fisher'a da çok teşekkür ediyorum. Bu kadar büyüleyici kapaklar yarattığı için Hang Le'ye kocaman teşekkürler. Sarah Maas, Stacey Morgan, Lesa, JR Ward, Laura Kaye, Andrea Joan, Brigid Kemmerer, KA Tucker, Tijan, Vonetta Young, Mona Awad ve nicelerine akıl sağlığımı korumama ve gülmeme yardımcı oldukları için canı gönülden teşekkürler. Sundukları destek ve dürüst değerlendirmeleri için ARC ekibine teşekkür ederim, bir yazarın sahip olabileceği en muhteşem okuyucu grubu oldukları için JLAanders'a ve taslak aşamasını son derece eğlenceli ve muhteşem hale getirdiği için Blood and Ash Spoiler Group'a sonsuz teşekkürler. Ama sen olmasaydın bunların hiçbiri mümkün olmazdı okuyucu. Sana ne kadar teşekkür etsem azdır.

Telaffuz Kılavuzu

Karakterler

Aios: Eyos

Alastir: Elestir

Bele: Bel

Casteel Da'Neer: Kestil Denir

Delano: Dileyno

Eloana Da'Neer: Ilena Denir

Ileana: Ayliyana

Ione: Ayon

Isbeth: Isbit

Jalara: Calara

Jasper Contou: Cespır Kantu

Kieran Contou: Kirın Kantu

Kirha Contou: Kirha Kantu

Kolis: Kolis

Malec O'Meer: Malik Omir

Malik Da'Neer: Malik Denir

Naill: Nayl

Nektas: Niktas

Nyktos: Niktos

Penellaphe Balfour: Penelafe Belfor

Rhahar: Rahar

Rhain: Reyn

Saion: Sayon

Seraphena: Sirafina

Sera: Sira
Valyn Da'Neer: Valin Denir
Vonetta Contou: Vonetta Kantu

Yer isimleri

Atlantia: Atlantiya
Carsodonia: Karsodonya
Dalos: Deylos
Iliseeum: Aylisiyum
Lasania: Lasanya
Masadonia: Masadonya
Massene: Mesina
Niel Vadisi: Nayl Vadisi
Padonia: Padonya
Pensdurth: Pensdörf
Solis: Solis

Terimler

Eather: İtır
Notam: Notam
Arae: Eyri
Dakkai: Dayki
Graeca: Greysi
Kiyou: Kiyu
Meyaah Liessa: Miya Lisa

Casteel

Mumun cılız alevi titreşip söndü, hücre karanlığa gömülürken yaklaşan pençelerin sesi duyuldu.

Kemerli girişte daha koyu bir gölge belirdi, dört ayak üzerinde duran biçimsiz bir şekildi bu. Kan kokusunu alınca lanet bir barat gibi durup gürültüyle havayı kokladı.

Benim kanımın kokusunu.

Kendimi hazırlamak için kımıldanınca boynumdaki ve ayak bileklerimdeki pürüzsüz gölge taşı şeritleri sıkılaştı. Kahrolası taşı kırmak mümkün değildi ama işe yarıyordu.

Yaratık tiz bir inilti sesi çıkardı.

“Orospu...” Yaratık birden fırlayıp içeri atıldı, iniltisi kulak tırmalayan bir çığlığa dönüştü. “... çocuğu.”

Leş kokusu burnuma gelene kadar bekledim, sonra sırtımı duvara yaslayıp bacaklarımı kaldırdım. Ayak bileklerimin arasındaki zincirin uzunluğu ancak yirmi santim kadardı ve prangalar bir santim bile oynanıyordu ama benim için yeterliydi. Çıplak ayaklarımı yaratığın omuzlarına koydum, yaratığa bakma gafletinde bulununca iğrenç nefesi yüzüme vurdu.

Vay canına, Craven genç değildi.

Tüysüz kafasına gri et parçaları yapışmıştı, burnunun yarısı da yoktu. Elmacık kemiklerinden biri tamamen açıktaydı, gözleri kor gibi yanıyordu. Dudakları parçalanıp kopmuştu.

Craven başını aşağı eğip sivri dişlerini bacağıma geçirdi. Dişleri pantolonu delip etime ve kaslarıma saplandı. Bacağıma korkunç bir acı yayılırken dişlerimi sıkarak tısladım.

Buna değer.

Acı çekmeye değerd.

Bu O'nun güvende olacağı anlamına geliyorsa bu dişlere sonsuza dek katlanırdım. Bu hücredekinin O olmaması için. Acı çekmenin O olmaması için.

Bacağıma sallayarak Craven'dan kurtardım, kısa zinciri yarattığın boynuna geçirip ayaklarımı çaprazladım. Belden aşağıyı bükerek yarattığın boynuna dolanmış zinciri iyice sıkıp Craven'ın çığlıklarına son verdim. Dönmeye devam ederken pranga boynuma oturup soluğumu kesti, Craven'ın boynundaki zincir iyice gerilmişti. Bacaklarımı ters yöne çekip yarattığın sırtına indirince kolları savrulmaya başladı. Onu bağlı ellerimin ulaşabileceği bir yere çekerken kasılmaları daha çok seğirme halini aldı. Boğazımdaki prangaya bağlı olan el bileklerimin arasındaki zincir daha kısaydı ama bu kadarı da yeterdi.

Craven'ın soğuk, ıslak çenesini tutup başını aşağı indirdim, sonra dizlerimle sertçe vurarak kafasını sert zemine geçirdim. Kafası parçalanınca karnıma ve göğsüme kokuşmuş kanlar sıçradı. Kemik ıslak bir çatırtıyla yarıldı. Craven gevşekçe olduğu yere serildi. Tekrar kalkacağını biliyordum ama biraz zaman kazanmıştım.

Zinciri çözerken ciğerlerim yanıyordu, yarattığı tekmeleyerek kendimden uzaklaştırdım. Yaratık kolları bacakları birbirine dolanmış bir yığın halinde kapının yanına düştü, kaslarımı gevşettim. Boynumu saran pranga yavaş yavaş gevşeyince yanan ciğerlerim sonunda havaya kavuştu.

Gözlerimi Craven'a diktim. Başka zaman olsa o pisliği her za-

manki gibi bir tekmede koridora atardım ama güçten düşüyordum.

Çok fazla kan kaybediyordum.

Şimdiden.

Bu iyiye işaret değildi.

Derin derin nefes alarak aşığ baktım. Gölge taşı şeritlerin hemen altında, kollarımın iç tarafından yukarıya uzanan ince kesikler vardı. Saydım. Yeniden. Emin olmak için.

On üç.

Siyahlar giyinmiş ve mezar kadar sessiz refakatçilerin bu hücreye ilk girişinin üstünden on üç gün geçmişti. Günde bir kez gelip etimi kesiyorlar, bir fıçı kaliteli şarapmışım gibi kanımı çekiyorlardı.

Dudaklarım vahşi bir gülümsemeyle kıvrıldı. İlk başta üçünün işini bitirmeyi başarmıştım. Yanıma yaklaşınca gırtlaklarını parçalamıştım, el bileklerimin arasındaki zinciri de bu yüzden kısaltmışlardı. Gerçi içlerinden sadece biri ölü olarak *kalmıştı*. Diğer ikisinin lanet gırtlaklarındaki yaralar dakikalar içinde kendi kendine kapanmıştı; hem etkileyici hem de sinir bozucu bir görüntüydü.

Yine de önemli bir şey öğrenmişim.

Kan Kraliçesi'nin bütün refakatçileri Dönenler'den değildi.

Bu bilgiyi nasıl kullanabileceğimi henüz bilmiyordum ama kanımı yepyeni Dönenler yaratmak için kullandıklarını tahmin ediyordum. Şanslı kişiler için tatlı olarak da kullanıyor olabilirlerdi.

Fazla derin nefes almamaya çalışarak başımı arkaya atıp duvara yasladım. Craven'ın leş kokusundan boğulmazsam boğazımdaki lanet gölge taşından boğulacaktım.

Gözlerimi kapadım. Refakatçiler ilk geldiğinde kaç gündür hücredeydim? Emin değildim. İki gündür? Bir haftadır? Yoksa?..

Orada durdum. *Bunu düşünüyim deme.*

O kısmı düşünemezdim. Düşünmeyecektim. Bunu son kez yaptığımda günleri ve haftaları saymaya çalışırken öyle bir noktaya gelmişim ki zaman akmayı bırakmıştı. Saatler günlere dönüşmüştü. Haftalar yıllara. Sonunda zihnim Craven'ın parçalanmış kafasından akan kan gibi kokuşmuştu.

Ama şimdi işler farklıydı.

Bu hücre daha genişti, kapıda demir parmaklıklar yoktu. Gölge taşı ve zincirler varken buna gerek de yoktu. Demir ve tanrı kemiklerinin karışımından yapılmış zincirler duvardaki bir kancaya, oradan da zincirleri uzatıp kısaltmaya yarayan bir mekanizmaya bağlanıyordu. Oturabiliyor, biraz hareket edebiliyordum ama hepsi buydu. Bununla birlikte daha önceki gibi bu hücrenin de pençesi yoktu ve rutubet kokusundan beni yine yeraltında tuttuklarını anlayabiliyordum. Serbestçe dolaşan Craven'lar ise bir yenilikti.

Gözlerimi hafifçe araladım. Kapının yanındaki pislik, kan kokusunu alıp hücreye gelen altıncı ya da yedinci Craven olmalıydı. Burada olmaları bana yukarıda büyük bir Craven sorunu olduğunu düşündürüyordu.

Carsodonia'yı çevreleyen Sur'un içinde Craven saldırıları olduğunu daha önce duymuştum. Kan Tacı bu yüzden Atlantia ve öfkeli tanrıları suçluyordu. Ben ise hep bir Yükselmiş'in hırsa kapılıp beslendikleri ölümlülerin dönüşmesine izin verdiğini düşünmüştüm. Şimdi Craven'ların da büyük ihtimalle burada tutulduğunu düşünüyordum. *Burası* her neresi ise. Eğer öyleyse, Craven'lar dışarıya ve yer üstüne çıkabiliyorsa ben de çıkabilirdim.

Tabii şu lanet zincirleri gevşetebilirsem. Duvardaki kancaya asılarak çok zaman harcamıştım. Tüm bu girişimlerimde zincir duvardan ancak yarım santim kadar kayıyordu, o da kayarsa.

Ama bu kez tutsaklığımı farklı kılan tek şey bu değildi. Craven'lardan başka sadece refakatçileri görmüştüm. Bundan ne çıkarmam gerektiğini bilmiyordum. Geçen defaki gibi olacağını sanmıştım. Kan Tacı ve ahbabları sık sık ziyaretime gelip alay ederek, acı çektirerek, kanımı emerek ve canları ne isterse onu yaparak vakit geçirecek sanmıştım.

Elbette geçen defaki tutsaklık tecrübem böyle başlamamıştı. Kan Kraliçesi önce *gözümü açmaya*, beni kendi tarafına çekmeye çalışmıştı. Beni aileme ve krallığıma karşı kıskırtmaya çalışmıştı. Bu işe yaramayınca da asıl eğlence başlamıştı.

Malik'e de böyle mi olmuştu? İşbirliğini geri çevirmişti de az

kalsın bana yapacakları gibi ona da kafayı yedirtmişler miydi? Güçlkle yutkundum. Bilmiyordum. Abimi de görmemiştim ama kesin ona da bir şey yapmışlardı. Abim daha uzun süredir ellerindeydi ve neler yapabileceklerini biliyordum. Çaresizliğin ve umutsuzluğun ne olduğunu biliyordum. Her şeyin kontrolün dışında olmasının nasıl bir his olduğunu biliyordum. Benlik duygusunu kaybetmenin. Ona el sürmemiş olsalar bile, çoğunlukla tecrit edilerek bu şekilde esir tutulmak bir müddet sonra insanın beynini kemirmeye başlıyordu. Ve bu *bir müddet* düşünülüşğünden daha kısa bir zaman dilimiydi. Bir şeyler düşünmenize yol açıyordu. Bir şeylere *inanmanıza*.

Zonklayan bacağıma mümkün olduğunca yukarı çekip kucağında duran ellerime baktım. Karanlıkta sol avucumdaki altın sarmalı zar zor görebildim.

Poppy.

Parmaklarımı damganın üstüne kapatıp Poppy'nin çığlıkları dışında bir şeyi hayalimde canlandırabilirmişim gibi yumruğumu sıktım. Acıyla çarpılmış güzel yüzünün görüntüsünü silebilirmişim gibi. Bunu görmek istemiyordum. Onu gemideki gibi görmek istiyordum, kızarmış yüzüyle, gözbebeklerinin arkası gümüş renginde parlarken arzu ve istekle bakan o büyüleyici yeşil gözleriyle. Şehvetten ya da sinirden kızarmış yanaklarını hatırlamak istiyordum, ikincisi genelde sessizce –ya da çok yüksek sesle– beni bıçaklamasının uygunsuz kaçıp kaçmayacağını tartışırken oluyordu. Bana dokunurken ve beni asla bilemeyeceği, anlayamayacağı şekilde iyileştirirken çekici dudaklarının aralandığını ve teninin ısıldadığını görmek istiyordum. Gözlerim bir kez daha kapandı. Ve kahretsin, tek gördüğüm bedeni kollarımda kıvrılırken kulaklarından, burnundan akan kanlardı.

Tanrılar, buradan kurtulunca o adi kraliçeyi parça parça edecektim.

Bunu yapacaktım.

Bir şekilde kurtulacak ve Poppy'ye yaşattığı her şeyin on mislini yaşatacaktım.

Ayak sesleri duyunca gözlerimi açtım. Bacağımı yavaşça indirirken boyun kaslarım gerildi. Bu normal değildi. Refakatçilerin son kez kan almasının üzerinden ancak birkaç saat geçmişti. Tabii şimdiden zaman kavramını yitirmeye başlamadıysam.

Ayak seslerine odaklanınca göğsüme bir sıkıntı oturdu. Çok sayıda ayak sesi vardı ama biri daha ağırdı. Çizmeler. Bakışlarımı kapıya çevirerek dişlerimi sıktım.

İçeri önce bir refakatçi girdi, neredeyse karanlığa karışmış gibiydi. Etekleri yerleri süpürerek Craven'ın yanından geçerken hiçbir şey söylemedi. Çakmaktaşına sürtünen çelik sesiyle duvardaki mumun fitilinde bir alev belirdi. İlk gelen birkaç mum daha yakarken içeri dört refakatçi daha girdi, yüzleri kanat şeklindeki siyah boyanın arkasına gizlenmişti.

Onları her gördüğümde aynı şeyi merak ediyordum. Bu boya da neyin nesiydi?

Defalarca sormuştum. Hiç yanıt alamamıştım.

Kapının iki yanında durdular, ilk refakatçi de onlara katıldı, kimin geleceğini anlamıştım. Gözlerimi aralarındaki boşluğa diktim. Burnuma gül ve vanilya kokusu geldi. Sıcak ve dinmeyen bir öfke göğsümü doldurdu.

Sonra kraliçe içeri girdi, refakatçilerinin tam tersi giyinmişti.

Beyaz. Canavar, hayal gücüne çok az yer bırakan daracık, beyaz ve neredeyse transparan bir elbise giymişti. Dudaklarım tikintiyle büküldü. İyice sıkılmış ince beline dökülen kızıl-kahve saçları dışında Poppy'ye hiç benzemiyordu.

En azından kendime bunu söyleyip duruyordum.

Yüz hatlarında hiçbir benzerlik olmadığını, göz şeklinde, yakut takılı burnunda ya da dolgun, biçimli dudaklarında.

Bunun bir önemi yoktu.

Poppy onun gibi değildi.

Kan Kraliçesi. Ileana. *Isbeth*. Daha çok bilinen adıyla yakında geberecek-sürtük.

Yanıma yaklaştı, Yükselmediğini şimdiye kadar nasıl fark etmediğim konusunda hâlâ hiçbir fikrim yoktu. Gözleri kapkara ve

Usta yazar Jennifer L. Armentrout'un son şaheseri *Kan ve Kül* serisinin heyecanla beklenen dördüncü kitabı!

Altın taçların çaresizliğinden ve...

Casteel Da'Neer Kan Kraliçesi'nin ne kadar kurnaz ve gaddar olduğunu çok iyi biliyor ama ortaya çıkan sırlar onun bile aklına gelmeyecek kadar büyük.

ölümlü bedenden doğan bir savaş başlar.

Poppy'nin kralını serbest bırakmasını ve Kan Kralı'nın temsil ettiği her şeyi yok etmesini hiçbir şey engelleyemez. Hayat İlkeli'nin muhafızlarının gücü ve kurtların desteğiyle Poppy, Atlantisli generalleri ikna etmeli çünkü her iki krallığın da barış içinde yaşayabileceği bir gelecek ümidi hâlâ var.

Büyük ilkel güç...

Poppy ve Casteel, değer verdiklerini ve kendilerini savunamayanları korumak için eski ve yeni gelenekleri birlikte sürdürmeliler. Ama savaş sadece başlangıç. Kadim ilkel güçler çoktan harekete geçti ve çağlar önce başlayan dehşeti ortaya çıkardı. Kan Kraliçesi'nin başlattığını bitirmek için, Poppy'nin kehanet edilene, yani en çok korktuğu şeye dönüşmesi gerekebilir.

ölümün ve yıkımın habercisi olarak yükselir.

*“Kıvılcımdaki bir gölge, alevdeki bir ışık tendeki ateşe dönüşecek.
Yıldızlar gökyüzünden döküldüğünde, büyük dağlar parçalanıp
denizlere yürüdüğünde ve eski kemikler tanrıların yanında kılıçlarını
kaldırdığında sahte olanın ihtişamı elinden alınacak, ta ki ölümlüler
diyarında aynı kötülüklerden, aynı büyük ve ilkel güçten
iki kişi doğana kadar.”*

Çeviren: Seyhan Dönmez

